

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Man kan få det indtryk, at en afslutningsdebat går ud på at gentage det, der er blevet sagt her i Folketingssalen mange gange før i det forløbne folketingsår. Det, jeg har hørt her fra Enhedslisten og SF's side, har jeg hørt mange gange her i salen tidligere, og jeg ved ikke, om det fører ret langt.

Men grunden til, at jeg har bedt om ordet, er for at slå fast, at vi gerne vil se fremad, og da vi havde folkeafstemningen om Maastricht-Traktaten, vidste vi ikke, hvordan Den Vesteuropæiske Union ville udvikle sig. Vi vidste heller ikke, hvordan den økonomiske situation ville være, når man skulle gå ind i den tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union.

Der har været en udvikling siden. Vi kan se, at spørgsmålet om Den Vesteuropæiske Union har en anden karakter end det, som nogle frygtede i 1992 og 1993, hvor man jo tog skræmmebilledet om en Europahær frem.

Det, vi så ønsker nu, og det, vi vil kræve, når vi skal forhandle om et dansk memorandum op til regeringsforhandlingerne, er, at Danmark kommer med ind i forhandlingerne og er med til at præge det, der bliver slutresultatet af, hvordan Den Vesteuropæiske Union skal være.

Derfor er det selvfølgelig vigtigt, at vi siger til de andre lande, som vi skal forhandle med, at vi, hvis vi får et ordentligt forhandlingsresultat, også er parat til at lægge spørgsmålet om medlemskab af Den Vesteuropæiske Union ud til en ny folkeafstemning, for vi er alle enige om, at der selvfølgelig kun kan blive medlemskab, hvis det er sådan, at vi får en ny folkeafstemning.

Det er det, der er så afgørende vigtigt, og det er derfor, Enhedslisten og SF's politiske linje betyder, at vandene skilles, hvis man holder fast i, at uanset hvad slutresultatet bliver med hensyn til Den Vesteuropæiske Union, kan Danmark ikke deltage. Jeg synes, det er vigtigt at få slået det fast. Det er det, vi kommer til at diskutere her til efteråret, når vi skal lave et fælles forhandlingsgrundlag op til regeringskonferencen.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det her er et godt eksempel på, at det kan lade sig gøre for Enhedslisten at voldføre et helt Folketing i en debat, for jeg er fuldstændig enig med hr. Ove Fich i, at den største ulykke, der overhovedet kan ske, er, at man begynder at

diskutere de danske forbehold i forbindelse med det oplæg, der skal være til regeringskonferencen. Regeringskonferencen skal ikke tage stilling til, om Danmark skal være medlem af Vestunionen; regeringskonferencen skal tage stilling til en hel masse mere, som jeg skal komme tilbage til i min ordførertale.

Men hvis vi begynder nu at bruge alle kræfterne i det danske Folketing og i EU-debatten på at diskutere Vestunionen og alt det andet, får vi jo aldrig nogen sinde diskuteret det, regeringskonferencen kommer til at handle om, nemlig de nye strukturer i EU, og jeg synes, det egentlig er for groft, at Enhedslisten kan få held til at køre debatten derhen, hvor den skal handle om et dansk medlemskab af Vestunionen.

CD er tilhænger af Vestunionen; vi vil gerne tage den folkeafstemning, og vi vil gerne tage den offentlige debat. Men det har ikke noget med regeringskonferencen at gøre, lige så vel som Danmarks tilslutning til ØMU'en ikke har noget med regeringskonferencen at gøre. Den konference skal koncentreres om noget helt andet.

Hvis det lykkes Enhedslisten i de kommende måneder og halve år at få drejet debatten over til en forbeholdsdiskussion igen, får vi aldrig den langsigtede EU-diskussion, som det hele handler om. Så bliver det den samme omgang, som vi havde i forbindelse med de to forrige folkeafstemninger, og det er ikke det, det drejer sig om. Det er Danmark og den danske befolkning, der ved en folkeafstemning afgør, om vi skal være medlem af Vestunionen og ophæve de andre forbehold. Det er ikke noget, de andre afgør.

Det, vi skal diskutere op mod det memorandum eller det nationale kompromis, eller hvad vi skal kalde det, der kommer, er helt andre spørgsmål, og derfor er det spild af tid på nuværende tidspunkt at begynde at diskutere forbeholdene i den sammenhæng. Der vil kun være én eneste grund til, at man gør det, og det er, at man erindrer, at man dengang kunne få et flertal i den danske befolkning til at se negativt på EU, når man rørte ved de områder, forbeholdene drejer sig om. Derfor bliver Enhedslisten i sin almindelige kampagne imod EU ved med at soppe rundt i de samme spørgsmål, der ikke har noget med regeringskonferencen at gøre.

Så jeg vil opfordre til, at vi får en EU-debat og så lader Enhedslisten sejle sin egen sø og diskutere, hvad den vil, men at resten af partierne herinde får den EU-debat, som det rent faktisk handler om, nemlig hvad der skal ske på rege-